

۴-۴. روش سنجش ریسک عملیاتی

به منظور اندازه‌گیری ریسک‌های عملیاتی و محاسبه سرمایه مورد نیاز جهت پوشش این ریسک کمیته بال سه رویکرد زیر را ارائه نموده است:

- روش شاخص پایه: این رویکرد بر پایه درصد مستقیمی از درآمدهای ناخالص قرار دارد که شامل درآمد خالص بهره‌ای و غیر بهره‌ای است.

- روش استاندارد: به طور اساسی روش به کارگیری رویکرد استاندارد شده، مثل رویکرد شاخص پایه‌ای است. تفاوت اساسی بین این دو رویکرد این است که در رویکرد استاندارد شده باید عملیات بانکی به هشت فعالیت تقسیم شود: تامین مالی شرکتی، فروش و مبادلات، بانکداری خرده فروشی، بانکداری تجاری، پرداخت و تسویه، خدمات کارگزاری، مدیریت دارایی‌ها و واسطه‌گریهای خرد.

- روش‌های اندازه‌گیری پیشرفته: این رویکرد دقت بیشتری نسبت به دو روش قبلی دارد. همچنین این روش نیازمند وجود بانک اطلاعاتی جامع داده‌های زیان می‌باشد.

دو رویکرد اول از نظر تطابق با شرایط اطلاعاتی بانک یا موسسه مالی، آسان‌تر از دیدگاه پیشرفته هستند. در رویکرد پیشرفته، نیاز به بانک اطلاعاتی وسیعی از داده‌های مربوط به زیان وجود دارد. در مقابل رویکردهای شاخص پایه و استاندارد شده از داده‌های مربوط به زیان استفاده نمی‌کنند.

بانک متبوع در راستای شناسایی، اندازه‌گیری و کنترل و پایش ریسک عملیاتی مربوط به فعالیت‌های خود علاوه بر استفاده از روش شاخص پایه، از شیوه‌های شکست و تجزیه و تحلیل پیامد (FMEA) نیز بهره برده است.